

3.

Hærværk

Før onkel Hans når hen til vinduet, er de to mænd væk.

De løber ned til flokken og blander sig med de andre.

»Det er ikke rart,« siger moster Ellen. »Hvorfor har de hætter på?«

»Det er bare nogle bøller.« Onkel Hans sætter sig igen ved bordet.

»Jeg forstår det ikke,« siger Bølle-Bob. »Hvorfor er de sure? Der lugter da ikke her.«

»Jo,« griner Lasse. »Der lugter af kage.« Han tager et stykke til.

»Jeg har bygget en gylle-tank langt herfra,« siger onkel Hans. »Og det stinker i hele byen, når jeg kører gyllen derop.«

»Hvorfor har du så ikke bygget den her?«

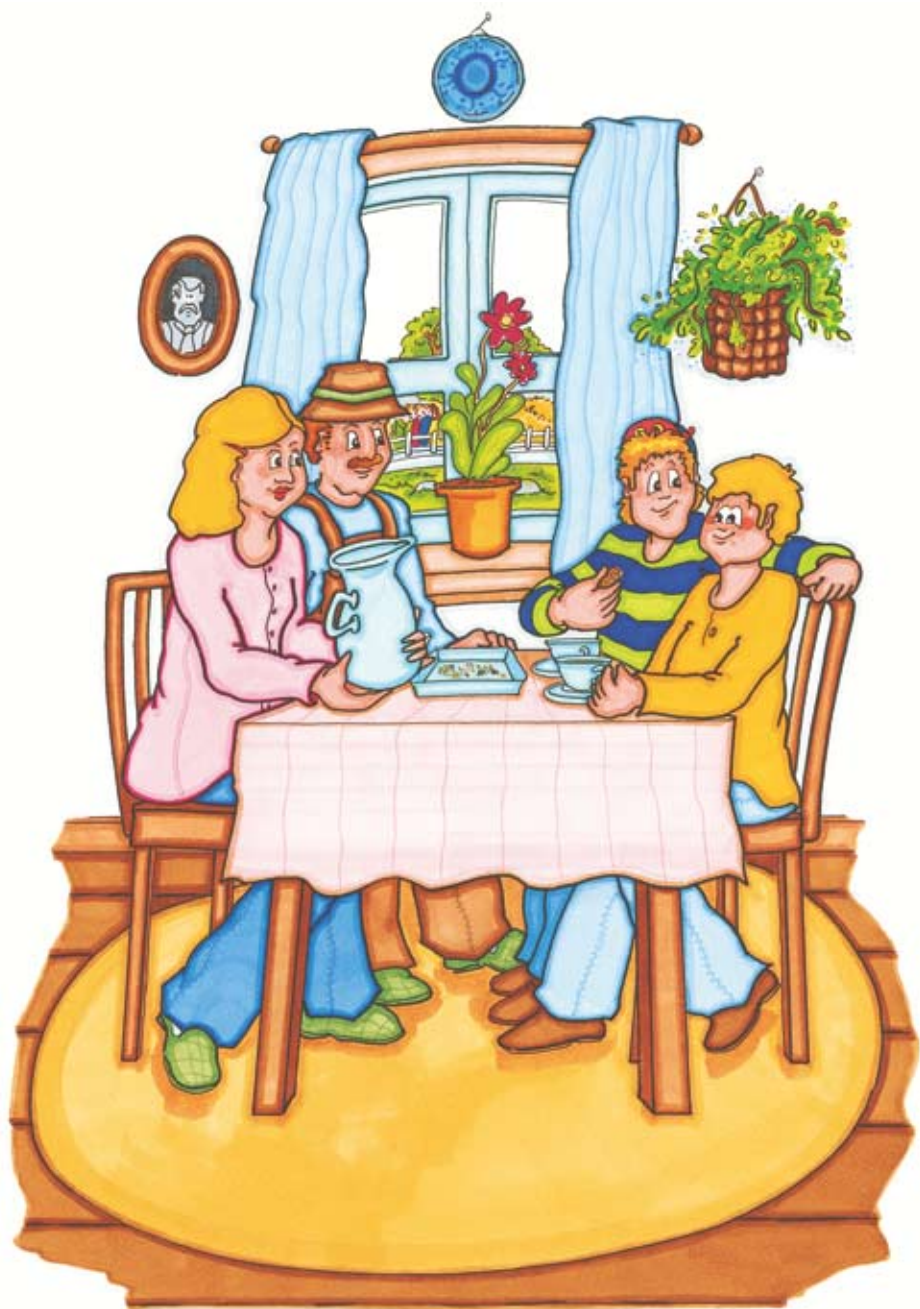
»Det måtte jeg ikke. Det er for tæt på naboen.«

»Nå.« Bølle-Bob forstår det stadig ikke helt. »Så var du jo nødt til det?«

»Tja,« siger onkel Hans. »Men jeg kan godt forstå, de brokker sig.«

Moster Ellen rejser sig: »Nu vil vi ikke tale mere om det. Nu henter jeg noget mere kakao.«

»Er der mere kage?« siger Bølle-Bob. »Jeg har kun fået ét stykke.«

»Hva'?» Moster Ellen kigger på fadet. Det er tomt.

Onkel Hans griner til Lasse: »Nå, du kan vist også godt lide kage, hvad?«

»Mm... mja.« Lasse har munden fuld af kage.

»Har du spist det hele?« siger Bølle-Bob.

»Øh...«

Moster Ellen smiler og tager det tomme fad: »Det gør ikke noget. Jeg har masser.« Hun går ud i køkkenet.

Onkel Hans stopper sin pibe: »Moster har ret. Nu skal vi ikke tale mere om al den ballade.«

»Nej,« siger Bølle-Bob, »Lasse skal se alle dyrene. Og vi skal også ride på hestene, ikke?«

»Jo.« Onkel Hans tænder sin pipe.
»Og så vil I sove i laden i nat?«

»Ja,« siger Bølle-Bob. »Vi glæder os, ikke Lasse?«

»Joh... øh. Det du sagde om slanger og bjørne, det passer ikke, vel?«

Onkel Hans griner: »Har Bølle-Bob sagt det? Nej, jeg kan love dig, at der ikke er slanger og bjørne ude i laden.«

Bølle-Bob peger hen på vinduet.

»Hvad med dem der?« spørger han.

»De slutter nu klokken fire,« siger onkel Hans. »Så holder de et møde oppe på kroen i aften. Dem hører vi ikke mere til.«

I det samme kommer moster Ellen ind. Hun bærer en bakke med kakao og masser af kager.

»Nu skal I se,« siger hun. »Her kommer jeg med...«

Så lyder der et brag.

Der ryger en stor sten ind gennem vinduet, og ruden bliver knust.

Moster Ellen skriger og taber bakken på gulvet. Onkel Hans springer op.

Der flyver glasskår ned over bordet.

4.

Undskyld

»Nu er det nok!« Onkel Hans løber hen til telefonen.

Moster Ellen står og stirrer på sin stue. Det flyder med glasskår og kage og kakao.

»Hvad gør du?« siger hun. Hun har tårer i øjnene.

»Ringer til politiet.« Onkel Hans løfter røret.

Bølle-Bob og Lasse sidder bare og kigger. De ved ikke, hvad de skal sige.

I det samme ringer det på døren.

»Vi lukker ikke op!« siger moster Ellen.

»Jo, vi gør!« Onkel Hans smækker røret på og går ud og åbner døren.

Det er Per Smed.

»Kom ind!« siger onkel Hans.

De går ind i stuen.

»Dav, Ellen!« Per Smed prøver at smile til moster Ellen. Hun svarer ikke.

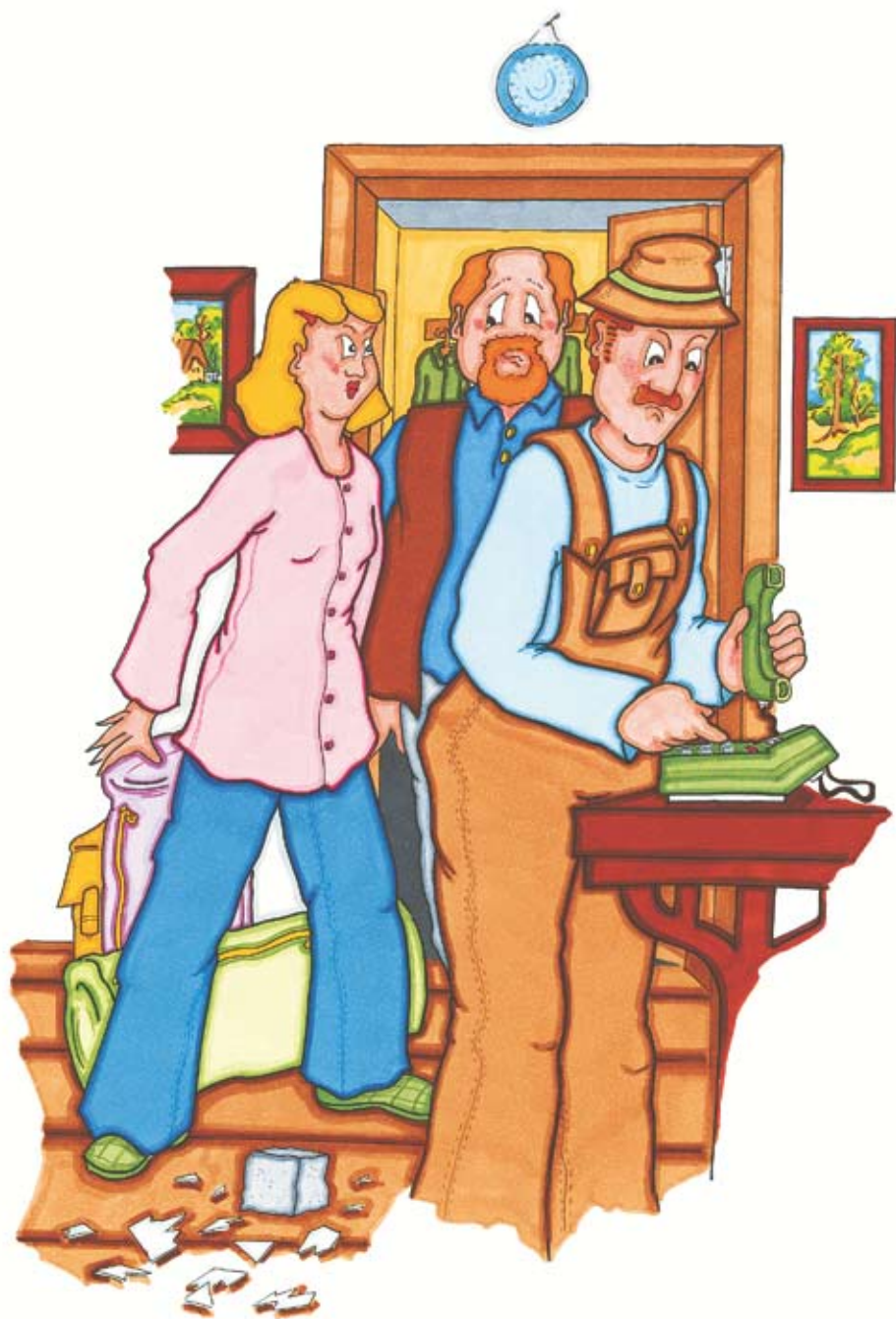
»Undskyld!« siger han. »Jeg er meget ked af det her.«

Onkel Hans går hen til telefonen:

»Jeg ringer til politiet.«

»De er på vej,« siger Per Smed.

»Har du ringet?«

Per Smed nikker: »Jeg har også ringet efter en snedker. Han sætter en ny rude i. Det skal I ikke betale.«

Ingen siger noget.

Bølle-Bob rejser sig og samler nogle glasskår op.

»Jamen, så...« Per Smed går hen mod døren. »I skal vide, at det ikke var nogen af os, der gjorde det.«

»Nej,« siger onkel Hans. »Det tror jeg heller ikke.«

»De er ikke her fra byen. De møder bare op for at lave ballade.«

Onkel Hans rejser sig.

»Vi stopper nu,« siger Per smed.
»Jeg får alle til at gå hjem nu.«

9.

Møde på kroen

Inde på kroen er der masser af mennesker.

Det er alle dem, der var med ude hos onkel Hans. De holder møde.

Bølle-Bob holder øje med de to mænd. De sætter sig langt fra hinanden.

Per Smed holder tale.

Bølle-Bob kigger længe på de to mænd. Han vil være sikker på, at han kan beskrive dem.

»Tak for i dag,« siger Per Smed.

Folk begynder at rejse sig.

»Nej!« tænker Bølle-Bob. »De må ikke gå.«

Han løber op til Per Smed.

»Dav.« Per Smed kigger forbavset på ham.

»De må ikke gå,« siger Bølle-Bob.

»Hva'? Hvorfor ikke?«

»Få dem til at blive. Det er vigtigt!«

Per Smed kigger længe på Bølle-Bob. Så rejser han sig op.

»Hallo!« råber han. »Vent lige lidt! Vi er ikke færdige!«

Folk stopper. Nogle sætter sig ned igen.

Bølle-Bob kigger efter de to mænd.
De sidder stadig i salen.

»Nå,« siger Per Smed. »Fortæl så,
hvad det går ud på.«

»Kom!« Bølle-Bob hiver i Per
Smed.

Folk i salen undrer sig. De ser
Bølle-Bob trække af med Per Smed.

De ser dem gå ud af en dør. Så
begynder folk at snakke igen.

De to mænd i bunden af salen
kigger på hinanden. De undrer sig
også.

Bølle-Bob har fortalt Per Smed det
hele.

Nu taler Per Smed i telefon med
politiet.

»Godt!« siger han. »Men det skal gå stærkt. Jeg kan jo ikke holde på dem.«

Han slukker telefonen.

»Kommer politiet?« spørger Bølle-Bob.

»Ja. De kommer nu. Vi skal bare sørge for, at de to mænd bliver her.«

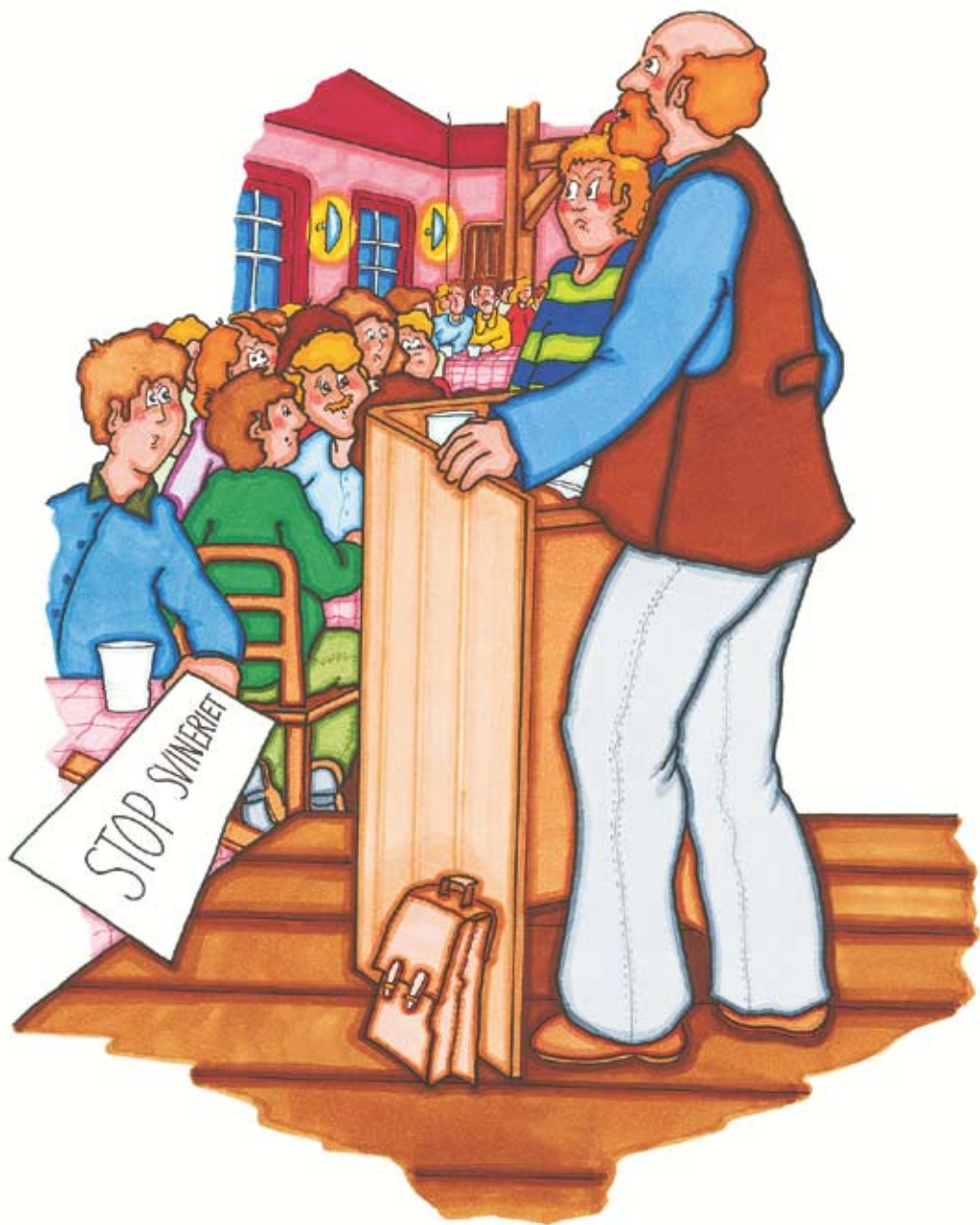
»Hvordan gør vi det?«

»Jeg finder på noget,« siger Per Smed. »Kom!«

De går ind i salen.

Der bliver stille, da de kommer ind. Alle kigger på Per Smed.

»Venner!« siger han. »Jeg synes, vi skal skrive under på en protest, før vi går.«

»Smart,« tænker Bølle-Bob. Så kan politiet nå at komme, før folk er gået.

I det samme ser han de to mænd i bunden af salen.

De rejser sig og går ud.

Bølle-Bob løber hen til Per Smed og råber: »De er gået!«

»Hva'?!« Per Smed begynder at løbe: »Kom med!«

Bølle-Bob løber efter Per Smed ud af salen.

Folk kigger efter dem. De undrer sig igen.